

Sygn. akt II K 20/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 06.07.2016 r., 30.09.2016 r.

sprawy:

1.K. P. (1), syna M. i M. z domu S., urodzonego w dniu (...) w G.,

2.D. N., syna W. i R. z domu M., urodzonego w dniu (...) B. (...),

3.P. U. (1) (U.), syna L. i B. z domu T., urodzonego w dniu (...) w M.

oskarżonych o to, że:

1. w niustalonym czasie jednak nie później niż do dnia 5 marca 2013 roku w G. na terenie Rodzinnych D. Ogrodniczych przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia w postaci wnętrza altany nr 67 poprzez jego dewastację gdzie wartość straty wyniosła 1000 zł czym działali na szkodę M. L.

tj. o czyn z art 288 § 1 kk

2. w niustalonym czasie jednak nie później niż do dnia 06 kwietnia 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim przepiłowaniu krat i podważeniu okna dokonał włamania do altany nr 15 skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie postaci noży oraz kabla elektrycznego o łącznej wartości 110 zł czym działali na szkodę A. R. (1)

tj. o czyn z art 279 §1 kk

3. w dniach 14/15 maja 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem dokonali włamania do altanki nr 80 skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 100 zł czym działali na szkodę K. K. (1), a także dokonali włamania do altanki nr (...) skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1200 zł czym działali na szkodę L. P.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

4. w dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do altanki nr 57 skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci miedzianych elektrycznych długości około 100 metrów, dwóch przedłużaczy elektrycznych po 20 metrów, wiertarki elektrycznej B., szlifierki kątowej, kosy spalinowej, kombinerek oraz kompletu wiertel o łącznej wartości 2000 zł czym działali na szkodę W. W. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

5. w dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do altanki nr 55 skąd zabrali mienie w postaci siekiery, przedłużacza elektrycznego 25 metrów oraz kosiarki elektrycznej o łącznej wartości 300 zł czym działali na szkodę W. W. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

I. oskarżonych K. P. (1), D. N. i P. U. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów;

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 1, § 19 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata W. K. (1) kwotę 1977,84 zł (tysiąc dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 84/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu P. U. (1);

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 20/16

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

W niustalonym czasie, jednak nie później niż do dnia 5 marca 2013 roku w G. na terenie Rodzinnych D. Ogrodniczych przy ul. (...) nieustaleni sprawcy dokonali uszkodzenia wnętrza altany nr 67 należącej do M. L., dokonując jej dewastacji. Wartość straty wyniosła 1000 zł.

(dowód: zeznania świadka M. L. k. 571-572, protokół oględzin altany k. 574-575; dokumentacja fotograficzna k. 690, 952-957, 1559-1560; opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych k. 1579-1582; opinia biegłego z zakresu badań genetycznych k. 1593-1596)

W niustalonym czasie, jednak nie później niż do dnia 06 kwietnia 2013 roku w G. przy ul. (...) nieustaleni sprawcy po uprzednim przepiłowaniu krat i podważeniu okna dokonali włamania do altany nr 15 należącej do A. R. (1), skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci noży oraz kabla elektrycznego o łącznej wartości 110 zł.

(dowód: zeznania świadka A. R. (1) k. 505-506, protokół oględzin altany k. 508-509, dokumentacja fotograficzna k. 512-514; opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych k. 1579-1582; opinia biegłego z zakresu badań genetycznych k. 1593-1596)

W dniach 14/15 maja 2013 roku w G. przy ul. (...) nieustaleni sprawcy dokonali włamania do altanki nr 80, skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 100 zł czym działali na szkodę K. K. (1), a także dokonali włamania do altanki nr (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1200 zł, czym działali na szkodę L. P..

(dowód: zeznania świadka L. P. k. 445-446, 451-452, zeznania świadka K. K. (1) k. 439-440, protokół oględzin altany k. 442-443, 449-450, dokumentacja fotograficzna k. 950- 959; opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych k. 1579-1582; opinia biegłego z zakresu badań genetycznych k. 1593-1596)

W dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) nieustaleni sprawcy dokonali włamania do altanki nr 57, skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci miedzianych elektrycznych długości około 100 metrów, dwóch przedłużaczy elektrycznych po 20 metrów, wiertarki elektrycznej B., szlifierki kątovej, kosy spalinowej, kombinerek oraz kompletu wiertel o łącznej wartości 2000 zł, czym działali na szkodę W. W. (1).

(dowód: zeznania świadka W. W. (1) k. 289-290, protokół oględzin altany na działce nr (...) k. 293-294, dokumentacja fotograficzna k. 950-951, opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych k. 1579-1582; opinia biegłego z zakresu badań genetycznych k. 1593-1596)

W dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) nieustaleni sprawcy dokonali włamania do altanki nr 55, skąd zabrali mienie w postaci siekiery, przedłużacza elektrycznego 25 metrów oraz kosiarki elektrycznej o łącznej wartości 300 zł, czym działali na szkodę W. W. (2).

(dowód: zeznania świadka W. W. (2) k. 295-296, protokół oględzin altany na działce nr (...) k. 299-300, dokumentacja fotograficzna k. 950- 959, opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych k. 1579-1582; opinia biegłego z zakresu badań genetycznych k. 1593-1596)

W nocy z 16 na 17 września 2013 r. funkcjonariusze Policji z Komisariatu V Policji w G. z związku z otrzymanym zgłoszeniem, udali się na teren ogródków działkowych mieszczących się przy ul. (...) w G.. Na miejscu funkcjonariusze Policji zastali W. K. (2), który poinformował ich, że z terenów działek usytuowanych przy alejce nr 4 dobiegają odgłosy rozmów, przrzućcia przedmiotów i uderzenia metalu. Policjanci udali się na miejsce wskazane przez W. K. (2), gdzie zauważyli przeskakujących przez płot mężczyzn. Pobiegli za nimi i zauważyli, że mężczyźni wsiadają do dwóch samochodów, zamierzając odjechać. Na polecenie funkcjonariuszy Policji, kierowcy wyłączyli silniki i wyjęli kluczyki ze stacyjki, po czym wraz z pasażerami wysiedli z pojazdów. D. N. i A. S. wysiedli z pojazdu marki F. (...), zaś K. P. (1) i P. U. (1) z pojazdu marki S. (...). W samochodzie marki S. (...), jak również w okolicy auta i przy ogrodzeniu działek, Policjanci ujawnili metalowe rurki, pręty, blachy, konewki oraz wiadra. Zatrzymali mężczyźni poinformowali, że przedmioty te ukradli z terenów działek, wobec czego funkcjonariusze przewieźli ich na komisariat Policji.

W toku prowadzonego postępowania nie ustalono, z których działek zostały zabrane przedmioty ujawnione przy oskarżonych, nie ujawniono też osób pokrzywdzonych.

(dowód: zeznania świadka M. K. k. 36-37, zeznania świadka L. K. k. 38-39, zeznania świadka P. B. k. 1307-1308, zeznania świadka T. S. k. 1308, zeznania świadka M. C. (1) k. 1308-1309, zeznania świadka P. K. k. 1326, protokół zatrzymania P. U. k. 2, protokół przeszukania P. U. k. 4-5, protokół zatrzymania D. N. k. 6, protokół przeszukania D. N. k. 8-9, protokół zatrzymania K. P. k. 10, protokół przeszukania K. P. k. 12-13, protokół zatrzymania A. S. k. 14, protokół przeszukania A. S. k. 16-17, protokół zatrzymania samochodu marki F. (...) k. 20-22, protokół zatrzymania samochodu S. (...) k. 26-28, protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 34, protokół przeszukania mieszkania P. U. k. 58-59, protokół oględzin samochodu F. (...) k. 67, protokół oględzin samochodu S. (...) k. 68-69, protokół eksperymentu procesowego k. 70-71, protokół przeszukania mieszkania K. P. k. 78-79)

Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. oskarżył K. P. (1), D. N. i P. U. (1) o to, że:

1. w nieustalonym czasie jednak nie później niż do dnia 5 marca 2013 roku w G. na terenie Rodzinnych D. Ogrodniczych przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia w postaci wnętrza altany nr 67 poprzez jego dewastację gdzie wartość straty wyniosła 1000 zł, czym działali na szkodę M. L., tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.
2. w nieustalonym czasie jednak nie później niż do dnia 06 kwietnia 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim przepiłowaniu krat i podważeniu okna dokonał włamania do altany nr 15 skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci noży oraz kabla elektrycznego o łącznej wartości 110 zł, czym działali na szkodę A. R. (1), tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k.
3. w dniach 14/15 maja 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem dokonali włamania do altanki nr 80, skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 100 zł czym działali na szkodę K. K. (1), a także dokonali włamania do altanki nr (...), skąd zabrali w celu

przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1200 zł czym działali na szkodę L. P., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. w dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do altanki nr 57 skąd zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci miedzianych elektrycznych długości około 100 metrów, dwóch przedłużaczy elektrycznych po 20 metrów, wiertarki elektrycznej B., szlifierki kątovej, kosi spalinowej, kombinerek oraz kompletu wiertel o łącznej wartości 2000 zł czym działali na szkodę W. W. (1), tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

5. w dniach 7/8 lipca 2013 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do altanki nr 55 skąd zabrali mienie w postaci siekiery, przedłużacza elektrycznego 25 metrów oraz kosiarki elektrycznej o łącznej wartości 300 zł, czym działali na szkodę W. W. (2), tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

(akt oskarżenia k. 976-987)

Oskarżony K. P. (1) jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie podstawowe, nie posiada wyuczonego zawodu. Nie był uprzednio karany.

Oskarżony K. P. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

(dowód: dane o osobie oskarżonego K. P. (1) k. 1278, dane o karalności k. 917, opinia sądowo- psychiatryczna k. 931-934)

Oskarżony P. U. (1) jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kucharzem małej gastronomii. P. U. (1) był w przeszłości karany.

Oskarżony P. U. (1) nie jest chory psychicznie. Jego funkcje intelektualne kształtują się na poziomie upośledzenia umysłowego, co jednak nie ma wpływu na ocenę, iż jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

(dowód: dane o osobie oskarżonego P. U. (1) k. 1279, dane o karalności k. 918-920, opinia sądowo- psychiatryczna k. 921-927)

Oskarżony D. N. jest kawalerem, ma na utrzymaniu narzeczoną i małoletnie dziecko. Posiada wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu. Osiąga dochody w wysokości 500 złotych z prac dorywczych i zbierania surowców wtórnych. D. N. był uprzednio karany.

Oskarżony D. N. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

(dowód: dane o osobie oskarżonego D. N. k. 105-105v, dane o karalności k. 914-916, opinia sądowo- psychiatryczna k. 928-930)

Oskarżony **K. P. (1)** przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że razem z współoskarżonymi włamywali się do altanek na działkach na Z. i zabierali złom. Oskarżony nie potrafił jednak wskazać dat ani miejsc włamań. Podał jedynie, że w nocy podjeżdżali pod ogródki działkowe samochodem i wchodzili na ich teren. Po wejściu na działkę rozwalali kłódkę i wchodzili do altanki. Ze środka domku zabierali metalowe rzeczy, które następnie sprzedawali na złomowcu. Zaznaczył, że nie brali kabli.

K. P. (1) wyjaśnił, że nie pamięta do ilu altanek włamał się razem z kolegami, nie potrafił ich wskazać. Podał, że zarówno on, jak i współoskarżeni, czynów dokonywali pod wpływem alkoholu lub środków odurzających. Kradli z altanek różne rzeczy np. blachy, pręty, konewki. Skradzione rzeczy sprzedawali na złom. Na działki jeździli około 3 razy w tygodniu. Nie zawsze altanki były zamknięte. Zdarzało się, że z danego domku nic nie ukradli.

K. P. (1) wskazał, że włamań dokonywał również na działkach przy ul. (...). Włamań dokonywał wspólnie z D. N. i P. U. (1) od grudnia 2012 r.

Na rozprawie podczas pierwszego rozpoznania sprawy oskarżony K. P. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. Wskazał, że w toku postępowania przygotowawczego składał wyjaśnienia dobrowolnie, policjant coś mu mówił, ale on go nie słuchał. Nie wskazywał policjantom miejsc, gdzie dokonywali kradzieży, nie wie w jakim celu chodził w nocy. Podkreślił, że nie dewastowali działek, a włamań dokonywał od sierpnia 2013 r. Wyjaśnił, że czasami włamywali się na zmianę. Nie zawsze był z nimi P. U. (1). Nie włamywali się dwa razy do tych samych altanek.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) k.100-101, 140-141, 777-778, 868-869, 1279-1280)

Oskarżony **P. U. (1)** w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że włamań dokonywał razem z D. N. i K. P. (1). Nikt z nich nie pracował, razem zbierali złom i kradli. D. był „mózgiem”, a on i K. P. (1) go słuchali. Oskarżony na początku nie chciał kraść, zbierał złom i pakował do samochodu rzeczy skradzione przez D. i K.. Oskarżony miał świadomość skąd pochodzą te rzeczy. Zabrane przedmioty sprzedawali później na skupie złomu. Chodzili na działki w różnych porach dnia i nocy.

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony P. U. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że on się nie włamywał, tylko chodził po działkach i zbierał złom, który leżał luzem. P. U. (1) przyznał jednak, że wiedział, skąd pochodzą przedmioty przyniesione przez współoskarżonych. Chodzili po tych działkach zbierać złom od grudnia 2012 r. Kradli złom na działkach przy ul. (...), są to różne ogródki działkowe.

Na rozprawie podczas pierwszego rozpoznania sprawy oskarżony P. U. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, że dokonywał tych przestępstw będąc pod wpływem alkoholu. Nie potrafił wskazać, do których altanek się włamał. Stwierdził, że do wszystkich się nie włamywali i ktoś musiał się przed nimi włamywać. Zabierali tylko złom. Nie niszczyli altanek w środku. Nie pamiętał wszystkich zdarzeń. Pamiętał jednak, że kradł na Z..

Podczas ponownego rozpoznania sprawy oskarżony P. U. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia. Podał, że nie pamięta w jakim roku były te kradzieże, mniej więcej wie, o jakie działki chodzi. Nie pamiętał czy zawsze kradł z kolegami, stwierdził, że koledzy mogli także jeździć bez niego. Nie wie czy włamał się dokładnie do tych altanek, których dotyczy postępowanie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. U. (1) k. 785-787, 855-856, 1280-1281, 1551)

Oskarżony **D. N.** przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, że włamywał się do altanek na działkach na Z.. Robił to razem z K. i P., ale nie pamięta ile tych włamań było. Przyjeżdżali pod działki samochodem, parkowali samochód i przeskakiwali przez płot. Na miejscu „rozwalali” kłódkę i wchodzili do środka, skąd brali różne rzeczy metalowe. K. brał kable albo przedłużacze, oskarżony brał złom, krany i wiadra. Oskarżony wskazał, że robili to od początku roku. Zabrane rzeczy sprzedawali na złomowcu. Robili to na działkach na Z., w nocy kiedy było ciemno. Oskarżony podał jednak, że nie jest w stanie pokazać, gdzie i kiedy dokładnie się włamywali. Chodzili na działki raz na tydzień, ale nie zawsze rozwalali altanę, czasami zbierali złom, który leżał luzem. Czasami z domku nic nie zabierali, bo nie było co zabrać. Interesowały ich rzeczy metalowe. Na złomowcu za sprzedany skradziony towar otrzymywali 150-200 złotych, a czasami więcej.

Oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta do ilu działek włamał się ze współoskarżonymi. Zawsze chodzili we trójkę. Nie zawsze altanki były zamknięte. Czasami włamywali się, aby napić się kawy. Nie był w stanie wskazać, do których altanek, na jakich działkach i kiedy się włamywali. „Na robotę” chodzili pijani i naćpani. Wyjaśnił, że włamań dokonywali również na działkach przy ul. (...) i na Ż.. Włamań dokonywali od grudnia 2013 r.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 105-106, 149-150, 769-770, 798-799, 873-874)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie i ujawniony w trakcie przewodu sądowego materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uznania, że oskarżeni dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności Sąd oparł na wyjaśnieniach oskarżonych, zeznaniach świadków, w szczególności pokrzywdzonych oraz opiniach biegłych z zakresu badań daktyloskopijnych i biologicznych, a także na dowodach dokumentarnych.

Jeżeli chodzi o dowody dokumentarne, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Szczególne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały protokoły oględzin miejsc zaistniałych przestępstw, z których wynika, iż na miejscu zdarzeń dokonano zabezpieczenia śladów daktyloskopijnych oraz biologicznych, które w toku postępowania sądowego poddano badaniom biegłych.

Sąd uznał za wiarygodne opinie sądowo-psychiatryczne dotyczące oskarżonych K. P. (1), P. U. (1) i D. N.. Opinie te są jasne, pełne, zaś tok rozumowania biegłych logiczny i zrozumiały.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **Z. T., K. M., J. S., A. R. (2), M. C. (2), W. K. (3) K. W., A. R. (3), A. G., R. R., J. T., J. G., J. C., W. K. (4), R. S., E. S. (1), B. W., J. B., A. Ś., L. N., E. F., H. W., A. W., B. Ł., D. M., W. S., B. N., A. Z., R. L., Z. Ł., G. P., A. M., E. M., J. M., W. W. (3), E. S. (2), K. K. (1), W. F., M. S., J. D., L. D., P. L., D. K. i W. K. (5)**, gdyż są one logiczne i spójne, jednak zeznania te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem w przeważającej większości dotyczyły zdarzeń objętych postępowaniem w zakresie, w jakim uprawomocnił się poprzedni wyrok sądu I instancji.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **W. W. (1), W. W. (2), K. K. (1), L. P., A. R. (1), M. L.**, jako że zeznania te cechują się logiką, wewnętrzną spójnością, są rzeczowe oraz obiektywne, a nadto korespondują z protokołami oględzin. Podkreślić jednak należy, że żaden z wymienionych pokrzywdzonych nie widział sprawców włamań dokonanych na ich szkodę, nie był w stanie opisać sprawców przestępstw, żaden z nich nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń, zaś ich zeznania dotyczyły stwierdzenia faktu kradzieży z włamaniem na ich szkodę, jak również wskazania skradzionego mienia.

W ocenie Sądu również za wiarygodne należało uznać zeznania świadka **A. S.**, bowiem w toku postępowania nie ujawniono dowodu podważającego ich wiarygodność, a dodatkowo są one zgodne z wyjaśnieniami oskarżonych, którzy nie wskazywali na udział A. S. w dokonywanych przez nich czynach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków będących funkcjonariuszami Policji, tj. **M. K., L. K., P. B., T. S., M. C. (1) i P. K.** Zeznania świadków M. K. i L. K. w przeważającym zakresie korespondują ze sobą, pozwalając na ustalenie dokładnego przebiegu całego zdarzenia z nocy 16 na 17 września 2013 r. Zeznania wszystkich wymienionych świadków są jasne, logiczne, obiektywne oraz konsekwentne. Świadkowie ci wykonywali rutynowe czynności zawodowe, nie byli osobiście zaangażowani w sprawę i z pewnością nie byli zainteresowani celowym obciążaniem oskarżonych. Zdaniem Sądu brak było zatem podstaw do kwestionowania złożonych przez wskazanych powyżej świadków zeznań, chociaż nie miały one większego znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Sąd co do zasady, uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego **K. P. (1)**. Zdaniem Sądu, wyjaśnienia te są w większości jasne i logiczne, zasadniczo korespondują z wyjaśnieniami współoskarżonych. Wskazać jednak należy, że oskarżony przyznając się do zarzutów, nie był jednocześnie w stanie podać, w jakie miejsca się włamał i co konkretnego ukradł. Swoją niepamięć tłumaczył ilością podobnych zdarzeń oraz faktem, że dokonywał ich będąc pod wpływem alkoholu, co jest zbieżne z wyjaśnieniami współoskarżonych. Wskazać trzeba, że zważywszy na fakt, iż oskarżony deklarował przyznanie się do zarzucanych czynów, z pewnością gdyby był w stanie uszczegółwić opis dokonanych przez niego czynów, uczyniłby to, albowiem nie wypierał się generalnie sprawstwa. Zatem jego wyjaśnienia odnośnie tego, że nie pamięta miejsc, dat i rodzaju skradzionego mienia, uznać należy za odzwierciedlające stan rzeczy.

Analogicznie odnieść się należy do wyjaśnień złożonych przez **P. U. (1) i D. N.**, które Sąd również co do zasady uznał za wiarygodne. Obaj oskarżeni przyznali się do zarzucanych czynów, nie potrafili jednak sprecyzować, gdzie i kiedy dokonywali włamań do altanek, a także jakie konkretnie rzeczy zostały skradzione. Przyznali jednak, iż przestępstw dokonywali wraz ze współoskarżonymi. Wyjaśnienia oskarżonych w przeważającej części są jasne i spójne, ponadto jak wskazano powyżej znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach współsprawców.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonym K. P. (1), P. U. (1) i D. N. popełnienia zarzucanych im przestępstw. W toku postępowania nie zgromadzono bowiem dowodów wskazujących na to, że sprawcami zarzucanych czynów są właśnie oskarżeni. Podkreślić należy, że miejsca przestępstw nie były objęte monitoringiem, nie ujawniono żadnych bezpośrednich świadków czynów, nie zabezpieczono śladów mogących wskazywać na sprawstwo oskarżonych. Nadto po zatrzymaniu oskarżonych, w wyniku podjętych czynności nie znaleziono przedmiotów pochodzących z kradzieży objętych niniejszym postępowaniem.

W ustaleniu sprawców przedmiotowych czynów pomocne nie okazały się badania przeprowadzone przez biegłego z zakresu daktyloskopii, jak i opinia wydana przez biegłego z zakresu genetyki sądowej. Mianowicie w toku oględzin miejsc zdarzeń dokonano zabezpieczenia śladów linii papilarnych oraz śladów biologicznych, które zostały następnie w postępowaniu sądowym poddane badaniom biegłych odpowiednich specjalności.

Z opinii biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych wynika, że część zabezpieczonych w toku oględzin miejsc przestępstw śladów linii papilarnych nie pochodzi od żadnego z oskarżonych, pozostałe zaś nie nadają się do identyfikacji.

Z kolei z opinii biegłego z zakresu genetyki sądowej wynika, że ślady biologiczne na miejscach przestępstw nie zostały prawidłowo zabezpieczone. Badanie powinowactwa genetycznego, czyli zgodności locji genów powinno być wykonane niezwłocznie. Uwzględniając wnioski wysnute przez biegłego z zakresu daktyloskopii oraz w oparciu o analizę materiału dowodowego, biegły z zakresu genetyki sądowej stwierdził, iż nie ma z miejsca przestępstwa odpowiednio zabezpieczonych śladów biologicznych, na podstawie których można by dokonać analizy genetycznej DNA. Ślady, które zostały zabezpieczone są słabe i raczej przypadkowe.

Sąd uznał za wiarygodne obie opinie, jako że zostały one naukowo, logicznie i rzeczowo umotywowane, wydane zostały przez biegłych dysponujących wiedzą fachową, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Badania śladów zabezpieczonych na miejscu zdarzeń nie doprowadziły zatem do ustalenia sprawców przedmiotowych czynów. Jednocześnie wyczerpały one możliwości poszukiwania dowodów, jako że żadne inne dowody nie zostały ujawnione w toku postępowania.

W związku z powyższym jedynym dowodem pośrednio wskazującym na sprawstwo oskarżonych są wyjaśnienia złożone przez nich samych. Zdaniem Sądu nie są one jednak wystarczające do ustalenia czy czynów zarzucanych aktem oskarżenia dopuścili się oskarżeni. Wskazać trzeba, że oskarżeni nie kwestionowali faktu, iż dopuszczali się kradzieży z włamaniem na terenie ogródków działkowych, w tym tych na których doszło do rozpatrywanych zdarzeń. Zbieżny był także czas stwierdzonych przestępstw i czas popełnianych czynów, o których wyjaśniali oskarżeni. Wyjaśnienia oskarżonych nie pozwalają jednak na dokonanie żadnych konkretnych ustaleń, które uprawniałyby do kategorycznego stwierdzenia, że to oni są sprawcami czynów, które są przedmiotem niniejszego postępowania. Oskarżeni w toku całego postępowania w sposób jedynie ogólny wskazywali, że włamywali się do altanek, kradli z ich wnętrza rzeczy oraz zabierali przedmioty znalezione na działkach. Nie potrafili jednak wskazać, które konkretne altanki okradli, w jakich miejscach oraz co z nich zabrali. Jednakowoż fakt, że dokonywali oni włamań na tym obszarze, jest niewystarczający do tego, aby uznać ich za winnych popełnienia rozpatrywanych czynów. Powszechnie wiadomym jest, że czyny o podobnym modus operandi są nagminnie popełniane na terenach ogrodów działkowych. Do podobnych przestępstw dochodzi wielokrotnie i z pewnością dochodziło do nich częściej aniżeli w tych kilku przypadkach rozpatrywanych w niniejszym postępowaniu. Świadczy o tym chociażby fakt, iż sami oskarżeni wyjaśniali, że podobnych czynów dopuszczali się wielokrotnie. Nie potrafili jednak podać ani dat dokonywanych czynów, ani konkretnych miejsc ich

popelnienia, wreszcie nie potrafili wskazać, jakie rzeczy z jakich altanek zostały przez nich skradzione. Oskarżeni jedynie w sposób ogólny podawali informacje na temat swojej przestępczej działalności, nie wskazując przy tym żadnych szczegółów, pozwalających na ustalenie ich sprawstwa w zakresie konkretnych zdarzeń. Na podstawie wyjaśnień oskarżonych, nie ma możliwości dokonania ustaleń, gdzie i kiedy dokonali swoich czynów, na czyją szkodę, wreszcie jakie mienie zostało przez nich skradzione. Brak uszczegółowienia wyjaśnień oskarżonych, nie pozwala na dokonanie jakichkolwiek ustaleń w zakresie tego, czy faktycznie to oskarżeni byli sprawcami któregoś z rozpatrywanych czynów. Jednocześnie nie istnieją dane pozwalające na ustalenie sprawstwa oskarżonych w inny sposób.

Podzielić należy pogląd, iż sformułowana w art. 2 § 2 k.p.k. zasada prawdy materialnej wprowadza wprawdzie w procesie karnym wymóg opierania wszelkich rozstrzygnięć na zgodnych z prawdą ustaleniach faktycznych, rozumie się jednak przez nie **ustalenia udowodnione**, a więc takie, gdy w świetle przeprowadzonych dowodów fakt przeciwny dowodzeniu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Obowiązek udowodnienia odnosić należy jednak tylko do ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego, jako że on sam korzysta z domniemania niewinności (art. 5 § 1 k.p.k.), a niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na jego korzyść (art. 5 § 2 k.p.k.). Z tych względów wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu że jest winny popelnienia zarzucanego mu przestępstwa (por. wyrok z dnia 28 marca 2008 r., III KK 484/07, LEX nr 370249).

Mając na uwadze powyżej przedstawione rozważania i ustalenia stanu faktycznego, Sąd doszedł do przekonania, że w odniesieniu do oskarżonych brak jest wystarczających dowodów wskazujących na ich sprawstwo w zakresie zarzucanych im aktem oskarżenia czynów. W ocenie Sądu wyczerpano również inicjatywę dowodową w niniejszej sprawie i dalsze precyzowanie ustaleń faktycznych związanych z czynem zarzucanym oskarżonym nie jest już możliwe.

W konsekwencji Sąd uznał, że w sprawie zachodzą wątpliwości, których przeprowadzone postępowanie dowodowe nie zdołało usunąć. W tej sytuacji zastosowanie znajduje zawarta w art. 5 § 2 kpk zasada in dubio pro reo, zgodnie z którą nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonych. W konsekwencji, kierując się powyższą zasadą, Sąd uniewinnił oskarżonych od popelnienia zarzucanych im czynów.

Na mocy przywołanych przepisów Sąd orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu P. U. (1), zasądzając z tego tytułu od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. K. (1) kwotę 1977,84 zł brutto.

Sąd orzekł również o kosztach procesu, i wobec wydania wyroku uniewinniającego kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.